

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/263/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112218814
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112218814.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpený: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni: H. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/XXX, G. nad Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zastúpený: JUDr. Jozef Kemp, advokát so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 1.000,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27C/215/2012 - 56 zo dňa 07. februára 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo výške 16,34 Eur, advokátovi JUDr. Jozefovi Kempovi, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, odporkyni náhradu trov konania nepriznal a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania v sume 138,26 Eur. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 42 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, ust. § 2 ods. 1, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ust. § 52 ods. 1 až 4, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka a v časti rozhodnutia o náhrade trov konania konštatoval, že odporkyňa, ktorá mala vo veci plný úspech, má podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania. Nakoľko však odporkyni trovy konania preukázateľne nevznikli a ani si žiadne neuplatnila, súd prvého stupňa jej ich náhradu nepriznal. Vzhľadom na plný úspech odporkyne vo veci vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. i vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu v konaní na jej strane. V danej súvislosti konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostávala z náhrady trov právneho zastúpenia, pričom v danej veci základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb, predstavuje sumu 61,41 Eur. Právny zástupca vykonal 2 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (ust. § 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky) a písomne vznesená námietka premlčania zo dňa 29.04.2013 (ust. § 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky), za ktoré mu patrí tarifná odmena v celkovej výške 122,82 Eur. Podľa ust. § 16 ods. 3 cit. vyhlášky patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka aj náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 7,63 Eur za rok 2012 a 7,81 Eur za rok 2013, t.j. spolu vo výške 15,44

Eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka spolu predstavovali sumu 138,26 Eur, na ktorej zaplataenie súd prvého stupňa zaviazal neúspešného navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania neprizná a zároveň ho zaviazá nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v celkovej výške 46,50 Eur. Mal za to, že súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Dôvodil, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom v prejednávanej veci nepovažuje trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva, v súvislosti s čím spomenul uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/91/2012 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19. júna 2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Poukázal na to, že združenie je založené za účelom ochrany spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pre ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní, z čoho vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V danej súvislosti zdôraznil, že nespochybňuje ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu v otázke vstupu do konania. Ďalej uviedol, že sám vedľajší účastník v konaní neposkytoval ochranu práv odporkyni ako spotrebiteľovi, keďže právna pomoc jej bola poskytnutá advokátom, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vzniknuté trovy na strane vedľajšieho účastníka považoval za účelové a konštatoval, že ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom do sporov vstupujú automaticky zastúpené právnym zástupcom bez predchádzajúcej vedomosti o konkrétnych okolnostiach sporu. V závere zdôraznil, že vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať ex offio, teda nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. V uvedenom zmysle vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Ďalej poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012, ktorý za podstatnú podmienku vstupu vedľajšieho účastníka do konania označil súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, keďže potreba takéhoto súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Taktiež považoval za nevyhnutné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi a v predmetom konaní vzniká s prihliadnutím na všetky tieto skutočnosti pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia.

K podanému odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a zaviazat' navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby spolu s režijným paušálom v celkovej výške 38,75 Eur. Mal za to, že zmysel vedľajšieho účastníctva sa v predmetnom konaní naplnil, keďže odporkyni ako spotrebiteľovi bola poskytnutá skutočná pomoc v spore. Čo sa týka dôvodnosti náhrady trov právneho zastúpenia, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/177/2013 - 61 zo dňa 28. októbra 2013. Zdôraznil, že judikatúra Európskej únie nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe, pričom procesná aktivita vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisela s ochranou spotrebiteľa, ktorej sa priznáva význam pri zvyšovaní kvality života spotrebiteľov. Takýmto prostriedkom ochrany môže byť aj inštitút náhrady trov konania, v rámci ktorého nemožno poprieť aj jeho sankčnú povahu. Považoval za nevyhnutné uviesť, že navrhovateľ naďalej používa zmluvnú podmienku právoplatne určenú za neprijateľnú a nielenže tak porušuje zákonný zákaz používania tejto klauzuly, ale takého konanie je aj na úkor kvality a očisty verejného života. Občiansky

súdny poriadok v ust. § 24 umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí, pričom takýmto zástupcom môže byť i advokát. Na záver konštatoval, že navrhovateľ sa vo svojom odvolaní snaží o presadenie diskriminačnej zásady, v zmysle ktorej vedľajší účastník nemá mať právo na náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko je združením založeným za účelom ochrany spotrebiteľa, pričom navrhovateľ si bez akýchkoľvek pochybností uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu, a to aj napriek skutočnosti, že predmetom jeho podnikateľskej činnosti je aj činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p..

Odvolaním navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti rozhodnutia o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v zmysle citovanej procenoprávnej úpravy O.s.p. za správny, vychádzajúc z procesného neúspechu navrhovateľa prejavujúceho sa v tom, že jeho návrh súd prvého stupňa v celom rozsahu zamietol. Za danej procesnej situácie je aplikácia ust. § 142 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka aj z pohľadu odvolacieho súdu na mieste, pričom odvolací súd konštatuje, že so súdom prvého stupňa možno súhlasiť aj pokiaľ ide o vyčíslenie správnej výšky tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, vrátane príslušného režijného paušálu.

Odvolací súd sa teda nestotožnil s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník ako spotrebiteľské združenie musí nevyhnutne disponovať personálnym aparátom, u ktorého je daná odbornosť v oblasti práva, čo má byť dôvodom na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v prejednávanej veci. Odvolací súd tak nepovažoval za správnu jeho právnu úvahu, v zmysle ktorej trovy konania vedľajšieho účastníka, aj s prihliadnutím vyhodnotenú jednoduchosť sporu, nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak aj vedľajší účastník vo svojich podaniach používa opakujúce sa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyučuje a zároveň nemožno prehliadnúť, že druhá procesná strana v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti. Okrem uvedeného je samotnú účelnosť trov podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom odporkyňa po intervencii vedľajšieho účastníka dosiahla procesný úspech v plnom rozsahu.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že vedľajší účastník ani nemal vstúpiť do konania poukazujúc na absenciu súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého mal vystupovať, odvolací súd zdôrazňuje, že v zmysle ust. § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. bolo jeho právom podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní. Toto svoje právo navrhovateľ nevyužil, pričom odvolací súd v aktuálnom procesnom štádiu už nemá možnosť uvažovať o prípadnej modifikácii okruhu účastníkov v meritórneho hľadiska právoplatne skončeného konania.

Odvolačný súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom odvolaní, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní, ktoré podľa jeho názoru nespĺňa znaky právne zložitejšieho sporu, a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zavinenia zastavenia konania odporkyňou, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník na strane odporkyne vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v prejednávanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne ako vecne správny potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 16,34 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.03.2014 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 8,30 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 138,26 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,04 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.